

Fru Pia Christmas-Møller har selvfølgelig ret i, at det kommer an på, om donorlandet vil afgive et barn. Den problemstilling har de jo haft oppe at vende i de lande, hvor homoseksuelle har tilladelse til at blive vurderet. Der har de også den pointe, at et donorland – det gør det jo allerede – altid vil vurdere den enkelt familie, barnet går til. Det er jo ikke sådan, at de sender dem en bloc, men de vurderer den enkelte familie. Her kan de simpelt hen sige, at de ikke vil give et barn til den familie. Det er altså de samme overvejelser, de har haft i en lang række andre lande, hvor det er tilladt.

Så vil jeg selvfølgelig også gerne fortsætte med at sige – man skal være optimistisk – at jeg faktisk synes, at det lyder rigtig godt, at fru Pia Christmas-Møller siger, at De Konservative i de her spørgsmål åbner op for, at folk kan stemme uafhængigt af partilinen.

Det betyder selvfølgelig, at har vi et sådant forslag, og hvis fru Pia Christmas-Møller og hendes ligesindede i Det Konservative Folkeparti vil støtte en sådan åbning, er det meget muligt, at vi kan få det gennemført i Folketinget. Og så har vi sådan set en mulighed for, at de børn, der bor på børnehjem, faktisk kan få et godt hjem i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan kun bekræfte, at vi har den holdning i vores gruppe, at det her er af en karakter, hvor vi på individuelt plan tager stilling til de enkelte elementer. For så vidt angår min personlige indstilling til at åbne op for adoption til enlige lesbiske og homoseksuelle par i Danmark, er den, som hr. Kamal Qureshi refererede, men det er væsentligt for mig at få sagt, at det ikke må få som konsekvens, at donorlandene lukker ned.

Jeg er helt enig i, at de har mulighed for en individuel bedømmelse og en konkret vurdering, men hvis der er lande, der ikke vil gå ind på den tankegang og som konsekvens lukker fuldstændig ned, har vi jo ikke nået nogen landvinding. Så er tiden bare ikke moden til det.

Altså igen: Hvad er i de børns interesse?

Hvad er det bedste? Det er den forpligtelse, vi som lovgivere har at tage på os.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil godt følge lidt op på det spor, for jeg savner sådan lidt sammenhæng i fru Pia Christmas-Møllers argumentation. Når nu udgangspunktet

er barnets tarv, så kan man konstatere, at fru Pia Christmas-Møller mener, at et homoseksuelt par godt vil kunne varetage et barns tarv, hvis barnet er adopteret, mens det efter fru Pia Christmas-Møllers mening ikke skulle være tilfældet, hvis barnet er kommet ind i familien ved hjælp af kunstig befrugtning.

Hvad er forklaringen på de der lidt forskellige holdninger til, hvordan børnene er blevet børn af et homoseksuelt og her et lesbisk par?

Kl. 19.50

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal gerne, for hr. Jørgen Arbo-Bæhrs skyld, en gang til prøve at forklare den meget stringente sammenhæng, der faktisk er i min indstilling til de her spørgsmål.

Sagen er, at vi mener, at vi som lovgivere skal varetage barnets tarv forstået i bredeste forstand. Barnets tarv er ikke her alene servicelovens § 6 a. Barns tarv er også set med vore øjne, hvad det er for muligheder, vi giver barnet for senere at finde sine rødder, senere at finde sin identitet, at forme sin identitet.

Vi mener, at det under opvæksten har stor betydning at have både mandlige og kvindelige rollemodeller, gerne i form af fader- og moderfigurer. Det er det ideale og det bedste, og det er det spor, vi som lovgivere skal lægge for det ufødte barn.

At det virkelige liv så ikke former sig ud fra det ideale og det bedste, er jo en kendsgerning. Børn fødes, og nogle har nogle meget kummerlige vilkår. Det er typisk i udlandet, hvor de er henvist til børnehjem og lignende. De vil have det bedre, tror jeg, ved at komme til en familie i Danmark, selvfølgelig idealt set en familie bestående af far og mor. Kan det ikke lade sig gøre, ja, så gerne et homoseksuelt familieforhold.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så stopper vi her. Den røde lampe der betyder altså, at taletiden er udløbet.

Så er det anden og sidste korte bemærkning til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forstår på fru Pia Christmas Møller, at det her spørgsmål om barnets tarv er sådan meget relativt bedømt i forhold til alternativerne.

Jeg spørger bare: Hvem er det, der har den her øjensynlig guddommelige magt til at be-